

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GE MOOGT HEM HEBBEN!

Komedie in drie bedrijven

door

Hilda Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1999

Nr. 2583

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk op te voeren moet de naam van auteur HILDA VLEUGELS vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1999/0220/012
ISBN- 978-90-385-0620-1

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/ Hilda Vleugels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames - 3 heren)

DE FAMILIE VERWIMP :

ALICE : moeder van Charlene, Judith en Renate. 60 jaar.
Optimistische, moderne dame.
CHARLENE : 38 jaar. Ontevreden huisvrouw. Bourgeoise.
JUDITH : 36 jaar. Pienter, sterk karakter, snedig.
RENATE : 34 jaar. Vinnig, snel geïrriteerd.

DE ECHTGENOTES :

ERIK : Echtgenoot van Charlene. Koele zakenman. Gesloten karakter.
BENNY : Echtgenoot van Judith. Gevoelig, aanhankelijk, erg onhandig.
FRANCIS : Echtgenoot van Renate. Vlotte prater. Clownesk Peter Pan type.

DE RELATIES :

SABINE : Knappe vriendin van Renate. Lief, beleefd.
ELVIRA : Aanvankelijk koele, zwijgzame huishoudster. Nadien: een schrandere, Hollandse meid en een wulpse vamp.

DECOR

Een oud, deftig herenhuis.

De achterwand : Rechts : een trap die naar de slaapvertrekken leidt.
Links : deur naar de keuken.

De linkerwand : Vooraan : deur naar de hall, die tot na herstelling vreselijk piept.

De rechterwand : Midden : een kast. Achteraan: deur naar het bureau.

In het decor : Een salon met tafeltje en dienstbodebelletje. Een platendraaier

E E R S T E B E D R I J F

*(ALICE zit in de zetel en luistert naar “All you need is love” van The Beatles.
De bel gaat.)*

ALICE : Oei! Ik moet me nog omkleden. Ik hoop dat ze begrip hebben. Voor alles.

(ALICE af via trap. ELVIRA leidt RENATE en FRANCIS, met bagage binnen.)

FRANCIS : *(trekt pijnlijk grimas)* Oe, die deur staat droog! Die moet ge wat kruipolie geven, meisje! Die heeft verschrikkelijke dorst. En als ge 't mij vraagt, ik ook.

(ELVIRA af)

FRANCIS : Oei. Die heeft niet veel tekst!

RENATE : Omdat gij altijd met de hoofdrol gaat lopen!

FRANCIS : Dat mens was niet zinnens mij iets te presenteren. Dat zag ik al direct aan haar chagrijnig bakkes.

RENATE : Francis. Voor de zoveelste keer. Mijn vader en moeder zijn op deftigheid gesteld. Hang elders de clown uit, zaag en zeur thuis zoveel ge wilt, maar doe hier tenminste alsof ge een ideale vent zijt.

FRANCIS : Ik b en een ideale vent!

RENATE : Een ideale komediant, ja!

FRANCIS : Ik snap niet dat uw ouders in zo'n kot willen blijven wonen. Dat heeft geld met hopen en hokt in een krot.

RENATE : In een herenhuis, Francis.

FRANCIS : En wat is een herenhuis? Dat is een groot krot waarvan de verregaande staat van ontbinding deftig gecamoufleerd is. Mooi behangpapier, maar 't is allemaal camouflage. *(bonkt demonstratief tegen de muur en tikt er – tot zijn*

verbazing- een gat in; hij herpakt zich) Lap! Wat heb ik gezegd?! Bullen!
Versleten bullen!

RENATE : Met u kan ik nergens komen of ik val in affronten.

FRANCIS : Wat zou dat daar achter zijn? (*steekt hoofd door het gat*)

RENATE : Francis! Wie DOET nu zoiets?! Jesus Christ, waarom ben ik met een groot kind getrouwd?!

FRANCIS : Dat is het bureau van uw pa en op zijn bureel staat precies een fles whisky.

(maakt het gat groter)

RENATE : Francis? Wat gaat ge doen!?

FRANCIS : Ik heb dorst. (*werkt verder*)

RENATE : Ge gaat toch niet?...

FRANCIS : (*werkt door en zingt op de melodie van "Indiana Jones"*) Tatarataa tataraa,
tatarataa tararararaa... (*zingend af via gat in de muur; de bel gaat*)

RENATE : Francis kom terug! Mijn ouders kunnen ieder moment binnenkomen, of mijn zussen! Francis! Ge krijgt een nieuw Sega spelletje, we gaan naar Bobbejaanland, ik zet een zandbak in de living maar kom daar uit!

FRANCIS : (*trionfantelijk op met fles whisky*) De Heilige Graal!

RENATE : Ferm! Maar hoe gaat ge dat gat in de muur dicht maken, Indiana Jones?

FRANCIS : Ik woon hier niet, dus dat zijn MIJN problemen niet.

RENATE : Och! Ik was 't weer vergeten! Een paljas moet plezant zijn, het zotteke uithangen. Maar problemen oplossen, dat moet zijn vrouw doen! (*terwijl ze de kast voor het gat duwt en FRANCIS whisky drinkt*) Hij moet voor de ambiance zorgen, voor verrassingen. Maar wie mag de rommel opkuisen? Madame. Ze hebben goed zeggen: "Oh Renate! Gij hebt een plezante vent!" Maar wat ge...

FRANCIS : Heeft iemand dat gezegd?

RENATE : Ja. Sabine.

FRANCIS : Sabine?! Die knappe brunette met haar reeogen en fantastische glimlach? Zei die dat? Vond die mij een plezante vent?

(de kast staat voor het gat; ELVIRA leidt CHARLENE en ERIC, met bagage, binnen)

CHARLENE : Amaai! Die deur piept! *(tot ELVIRA)* Het stond verleden week nog in de Libelle. Een drupje naaimachineolie op de scharnieren en 't is gedaan.

(ELVIRA af)

FRANCIS : Die heeft niet veel tekst!

CHARLENE : Wie heeft veel tekst nodig als gij er zijt, schoonbroertje? Gij zult wel voor de ambiance zorgen. Niet waar? *(omhelst FRANCIS)* Hoe is 't er mee?

FRANCIS : Charlene meisje, sinds ik weet hoe de vurigste seks kan beleefd worden in 60 seconden, kan het niet beter!

CHARLENE : Vurigste seks? In 60 seconden?

FRANCIS : *(guitig)* Hebt ge een minuutje?

CHARLENE : *(deftig-verontwaardigd)* Ho! Francis!

(RENATE en ERIC hebben elkaar met een handdruk begroet)

ERIC : Niet bang dat hij zoiets eens vraagt aan iemand die daar wél een minuutje tijd voor heeft, Renate?

RENATE : Francis doet alleen maar alsof hij een rokkenjager is. Hij kan mij immers niet missen. Nietwaar Francis?

FRANCIS : *(schudt ERIC de hand)* Dat is waar. Ik kan mijn vrouwtje 'absoluut' niet missen. Zij helpt alle problemen oplossen... die ik zonder haar niet zou gehad hebben.

ERIC : *(terwijl de zussen elkaar begroeten)* De gezusters Verwimp zijn geen gemakkelijke.

FRANCIS : Ah ge weet het! Nog een geluk dat ze in 't bed nogal meegaand zijn. *(ERIC kijkt ongelovig)* Zullen we al maar een aperitief drinken? 't Zal aan tafel toch weer plat water zijn.

ERIC : Gij hebt uw voorraad meegebracht!

FRANCIS : Nee joh! Dat is een archeologische vondst: ontdekt tijdens de sloopwerken van een geklasseerde krot. En als ge dat niet gelooft, maak ik u niets anders wijs. Hoofdzaak is dat het zal smaken. Kom. (*troont ERIC mee naar de kast, waaruit hij twee glazen neemt en hen beiden bedient van een glas whisky*)

CHARLENE : Waar zijn ons ma en onze pa?

RENATE : Ik heb ze nog niet gezien. Ons ma zal nog wat in de keuken aan 't rommelen zijn. , zeker? En onze pa...

CHARLENE : Die workaholic zit allicht nog in zijn bureau.

FRANCIS : Mis poes! Daar is op 't moment niks "work" en niks "alcoholic".

RENATE : Francis!

CHARLENE : Ik vind het vreemd dat wij voor een verlengd weekend uitgenodigd zijn. Doorgaans doen ze dat alleen maar met Kerstmis.

ERIC : Ik hoop dat zoiets niet te dikwijls gebeurt. Ik heb er een bijeenkomst van de raad van beheer moeten voor uitstellen en ik zou morgen op een beurs moeten zijn.

CHARLENE : Ik zei toch al dat het iets speciaals moet zijn, Eric. Anders doen ze zoiets niet. (*de bel gaat*) Dat zullen Judith en Benny zijn.

FRANCIS : (*tot ERIC*) En hoe is het in de computerbusiness?

CHARLENE : Naargelang de uren die hij van huis is: heel druk.

FRANCIS : Dat wil niks zeggen, Charlene! Dat kan ook zijn om met zijn secretaresse te stoeien.

RENATE : Francis!

FRANCIS : Wat ik me altijd afgevraagd heb, Eric: een computer, is dat nu mannelijk of vrouwelijk?

ERIC : Volgens de Van Dale mannelijk.

RENATE : Natuurlijk is het mannelijk. Het denkt niet na en doet niet méér dan wat ge vraagt.

FRANCIS : Oh, mijn vrouwtje is spits vandaag! En toch denk ik dat 't vrouwelijk is, schatje. Want na vijf jaar is 't verouderd en zijt ge beter met een nieuw model. Nietwaar, Eric?

(*ELVIRA leidt JUDITH met bloemenruiker en BENNY met bagage binnen*)

BENNY : Oh! Die deur! Daar moet ge eens een schrijnwerker voor laten komen.
Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny.

CHARLENE : Een druppeltje naaimachineolie en 't is opgelost.

FRANCIS : Kruipolie! (*ELVIRA af*) Lap, ze is weer weg zonder iets te zeggen. Ga daar mee te biechten!

(de mannen begroeten elkaar; FRANCIS biedt BENNY een glas aan, maar die weigert)

RENATE : Waarom hebt gij bloemen bij? Wordt hier iets gevierd?

CHARLENE : Dat hadden ze dan ook wel eens tegen ons kunnen zeggen! Wij weten niet waarom wij uitgenodigd zijn. Gij?

JUDITH : Nee. Moet er een reden zijn? Onverwachte uitnodigingen zijn de plezantste.

CHARLENE : En die bloemen dan?

JUDITH : Zo maar.

CHARLENE : Ons ma klonk anders vreemd aan de telefoon.

FRANCIS : Och, ze had misschien juist een streepje gesnoven.

RENATE : Francis! Als ge nu niet ophoudt met uw flauwe opmerkingen, ga ik... ga ik...

FRANCIS : 'Terug naar ons ma' gaat nu niet schatje. Ge zult iets anders moeten verzinnen deze keer.

RENATE : Dan ga ik.... scheiden!

FRANCIS : Dat deed ik niet als ik u was, zoetje. Ge gaat me missen. Een vibrator kan't gras niet af doen, hoor! (*terwijl allen gniffelen, zoekt en vindt RENATE briesend een voorwerp waarmee ze haar woede op FRANCIS kan uitwerken*)
Spaar uw energie, Renate! Ga zitten en wordt apathisch!

JUDITH : (*neemt het voorwerp af*) Kalm maar Renate. We kennen Francis immers.

FRANCIS : Een toffe gast, nietwaar!?

RENATE : Een pedant, arrogant, egocentrisch ventje. Dat is 't!

BENNY : Och! Francis zwanst alleen maar. Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny.

FRANCIS : Ge moest content zijn met zo'n plezante vent!

RENATE : Daar ben ik vet mee!

FRANCIS : Dat heeft niet iedereen!

CHARLENE : Dat is waar!

ERIC : Och, ze zal haar boekje ook eens open doen.

CHARLENE : Ik zég alleen maar dat gij geen plezante zijt. En dat is de waarheid.

BENNY : Eric is een zakenman. Hij zit de hele dag op zijn bureel, met paperassen, problemen, in keiharde business. Die moet wel serieus zijn. Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny.

ERIC : Voila. Nu hoort ge 't ook eens van iemand anders.

RENATE : Francis zit ook een hele dag op 't bureel.

BENNY : Aan de gemeente! Dat is iets anders, eh Renate! *(wil weer "Nietwaar Judith" zeggen, maar JUDITH is hem voor)*

JUDITH : Ja Benny.

ERIC : Ik heb eens gelezen, als er aan de gemeente iets niet uitkomt, dat ze er maar rap een statistiek van maken... En ik heb ook gelezen dat ze in de gangen van het gemeentehuis een witte streep trekken, zodat degenen die te laat komen en die te vroeg naar huis gaan niet tegen mekaar zouden botsen.

FRANCIS : Gij zijt een belezen vent, zeg!

CHARLENE : Heel belezen. Al van 1972 geabonneerd op de Playboy.

ERIC : Vit daar zo niet op. Ik trek het toch af van de belastingen!

CHARLENE : Daar gaat het niet om!

FRANCIS : Toch niet om het fatsoen, Charlene? Want "dat" stopt bij een gezonde mens aan de ellebogen. *(merkt RENATE's vlamme blik)* Dat heb ik eens gelezen... in 't parochieblad.

BENNY : Zoiets staat bij ons niet in 't parochieblad! Nietwaar Judith?

JUDITH : Nee Benny, zoiets staat er bij ons niet in. En wilt ge nu alsjeblieft ophouden met uw "Nietwaar Judith"? Gedraag u wat assertiever. Gij zijt nog erger dan een schoothondje.

BENNY : Maar enfin! Nu wordt ze lastig omdat ik haar gedacht vraag. Ge moest blij zijn! Hoeveel mannen doen dat?

CHARLENE : Niet veel!

FRANCIS : Och! Dat is het probleem met vrouwen! Voor een pruts zijn ze van de kook.

JUDITH : Juist. En met die pruts trouwen ze dan nog ook.

ALICE : *(op via trap)* Dag allemaal!

(ALICE wordt begroet met: "Dag moeder" - "Dag Alice" - "Dag mama" - "Ge ziet er goed uit" enz., uitgezonderd FRANCIS...)

FRANCIS : Ah daar is Alice! Alice! *(geeft een flash-dance ten beste met het liedje "Alice" van Peter Koelewijn.)* "Twentyfour years just waiting for a chance. To tell her how I feel maybe get a second glance, and I've got to get used to not living next door to Alice." *(roept dan te luid en te enthousiast)* Alice! Who the fuck is Alice! *(IEDEREEN kijkt hem verbaasd aan)* Peter Koelewijn. Nooit van gehoord?

RENATE : Ge ziet ma! Francis is nog altijd dezelfde lolbroek.

(de dames haken liefjes de armen bij hun partner in)

FRANCIS : Een optimist tot in de kist. Ene waar ge niet kwaad kunt op worden.

RENATE : Een ideale!

ALICE : Verzorg hem dan maar goed! Er zijn er weinigen die dat kunnen zeggen!

RENATE : Dat doe ik! Francis krijgt al wat zijn hartje begeert.

FRANCIS : *(Terzijde tot RENATE)* Dat doet me er aan denken, schatje... Er stond deze week een ferm occassie in de koopjeskrant. Een modelvliegtuig, met afstandsbediening...

RENATE : Ge kunt de pot op met uw bullen!

ALICE : Charlene en Eric. Jullie zien er altijd even goed uit! Hoe doen jullie dat?

CHARLENE : Gelukkig zijn, eh ma! Een gelukkige mens ziet er altijd goed uit.

JUDITH : En als we niet gelukkig zijn, smeren we make-up en zien we er ook goed uit.

ALICE : Dat klinkt cynisch, Judith. Problemen?

BENNY : Dan toch niet met mij!

JUDITH : Wat zou ik met u problemen hebben!? Zo'n attente, bezorgde vent!
Ik mag geen drie keer over mijn voorhoofd wrijven of hij staat al bij de apotheker.

ALICE : Zie je wel! Ideale mannen bestaan!

JUDITH : Euh ja... Ik heb bloemen meegebracht. Ik weet wel niet waarom we uitgenodigd zijn en of er iets te vieren valt. Maar een bloemetje is altijd welkom, niet?

(ALICE belt met het dienstbodenbelletje)

RENATE : Ja ma! Waarom zijn we eigenlijk uitgenodigd?

FRANCIS : Tegen mij moet ge 't nog niet zeggen als ge niet wilt. Ik hou van verrassingen.

RENATE : Gij zorgt voor verrassingen, Indiana Jones!

ERIC : Ik wil het wel weten. Ik heb er drie vergaderingen voor moeten uitstellen.

ALICE : Oh dat spijt me Eric! Ik had misschien beter eerst rondgevraagd wanneer het jullie paste.

CHARLENE : Als ge Eric in zijn vrije tijd wilt uitnodigen, moet ge een agenda van 't jaar 2000 hebben.

(ELVIRA op)

ALICE : Doe deze bloemen eens in een vaas, Elvira. En zet ze dan hier op tafel.

BENNY : Er is een zakje bij met poeder om in 't water te doen. Dan houden ze langer.
En als ge in de stengels een kopseldje steekt, laten ze hun koppeke niet zo rap hangen. Nietwaar Judith?

JUDITH : Benny! Dat meisje zal wel weten hoe ze met bloemen moet omgaan.

BENNY : Ja, maar dat van dat kopseldje weten er niet veel, hoor!

(ELVIRA af)

FRANCIS : Hebt ge dat nu gehoord?!

RENATE : Wat?

FRANCIS : Die zei weer niks!

CHARLENE : En gaat gij 't nog zeggen, ma?

ALICE : Wat?

CHARLENE : Waarom we uitgenodigd zijn?

JUDITH : Waar is onze pa?

ALICE : Als ge u nu eens eerst ging opfrissen boven. Dan kunnen we daarna - bij een aperitiefje - gezellig babbelen en alle vragen beantwoorden.

FRANCIS : Bij een aperitief?! Is de Spa op?

RENATE : Francis!

FRANCIS : Ja maar ik heb hier nog nooit een aperitief gekregen. Alleen maar plat water. Dan mag ik toch wel verschieten zeker!

ALICE : Tja... Sommige mensen ontdekken de geneugten van het leven pas op rijpere leeftijd.

JUDITH : Wat wilt ge daarmee zeggen, ma?

CHARLENE : Kom. We gaan vlug uitpakken. Dan komen we misschien eindelijk te weten wat er te vieren valt. Ieder zijn kamer van vroeger, ma?

ALICE : Ja. Maar pas op met de voorlaatste trede. Daar is een gat in. Dat moet nog gerepareerd worden. Sla die maar over.

FRANCIS : Wat heb ik gezegd?! Een krot!

(Terwijl CHARLENE, ERIC, FRANCIS en RENATE de trap op gaan)

JUDITH : Kan ik wat helpen in de keuken?

ALICE : Ach, krijgt Elvira wel gedaan.

JUDITH : Dat meisje in 't zwart?

ALICE : Ze is nog niet lang in dienst, maar ze kent haar stiel.

BENNY : 't Is wel een stille, nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny, 't is een stille.

ERIC : *(staat voor voorlaatste en defecte trede)* Daar kunt ge zo doorzakken! Dat is levensgevaarlijk! En dat bij een aannemer!

FRANCIS : Al eens bij een loodgieter geweest? Daar lekken ook alle kranen. En daarbij, dit is een herenhuis. Daar "moet" vanalles in kapot zijn. Hoe meer kapot, hoe antieker. En hoe antieker, hoe meer waarde het heeft.

RENATE : (*ironisch-lief*) En wat niet kapot is, krijgt gij wel kapot, nietwaar Indiana Jones?

CHARLENE : Wat bedoelt ze daarmee?

FRANCIS : Och, ze is nog altijd kwaad omdat ik haar maagdenvlies gebroken heb.

RENATE : Francis!

FRANCIS : Euh. "Haar beste servies!" Ik bedoelde "haar beste servies".

CHARLENE : Och, als ik moest vertellen wat Eric allemaal al naar de vaantjes geholpen heeft. Van mijn trouwservies schiet niks meer over. En mijn tafellakens! 'k Heb geen enkel meer zonder wijnvlek. En krijg dat daar maar uit! 'k Heb er direct zout op gestrooid, in javel gelegd, met Biotex gewassen...

ERIC : Ge dwaalt weer van het onderwerp af, Charlene. Blijf ter zake.

CHARLENE : Euh... Eric vindt dat deze trap gevaarlijk is.

JUDITH : Als ge die trede eens gewoon oversloeg dan geraakt ge boven en kunt ge u klaarmaken. Ik begin honger te krijgen.

FRANCIS : Judith heeft gelijk. Hoe rapper we klaar zijn, hoe rapper we aan het aperitief zitten. Vooruit, ju!

CHARLENE : En hoe rapper we weten waarom we uitgenodigd zijn!

(*CHARLENE, FRANCIS, RENATE en ERIC af*)

ALICE : Mooi, hoe jullie allemaal verschillend zijn en toch met mekaar opschieten. (*belt met dienstbodenbelletje*) En ieder van jullie heeft zo'n fantastische partner. Ik ben zo blij dat mijn meisjes gelukkig getrouwd zijn.

JUDITH : We weten dat we u het meest plezier doen door zelf gelukkig te zijn, ma.

ALICE : Toen jullie trouwden was ik bang.

BENNY : Toch niet omdat Judith met mij trouwde, zeker!

JUDITH : Maar Benny! Aan zo'n attent en aanhankelijk ventje als gij, kon ik me toch niet mispakken, zeker!

(ELVIRA op)

ALICE : Ge moogt het aperitief brengen, Elvira. Ze zijn er allemaal.

(ELVIRA af)

JUDITH : Is dat een doofstomme?

ALICE : Elvira?! Welnee. Anders zou ze geen hoofdrollen spelen bij 't Broechems Toneelgezelschap!

JUDITH : Toneel!? Speelt die toneel?

ALICE : En goed! Ge zoudt het haar niet aangeven!

BENNY : Ik niet! Gij Judith?

JUDITH : Nee Benny, ik ook niet.

FRANCIS : *(op in onderbroek boven aan trap)* Hoe wilt ge dat we aan 't tafel komen, Alice? Formeel of informeel?

RENATE : Zeg alsjeblief "formeel" ma, of hij komt in zijn blote. *(trekt FRANCIS mee af)*

ALICE : *(roept hen ondeugend na)* Informeel!

JUDITH : Ma! Sedert wanneer zijt gij zo liederlijk? Gij die ons zo deftig opgevoed hebt! Onze pa moest het horen!

ALICE : Euh... Hadden jullie geen honger? Moeten jullie je niet omkleden?

JUDITH : Hangt ervan af hoe ge ons wilt zien. Alles uittrekken kunnen we hier ook.

BENNY : Ja maar dat doe ik niet, zulle!

JUDITH : GIJ moogt alles aan houden, pater! Kom, we gaan naar boven.

(JUDITH en BENNY gaan naar boven; BENNY draagt de bagage)

ALICE : Denk aan de voorlaatste trede! *(ELVIRA op, zet bloemenvaas op de tafel)* Dank je, Elvira. *(ELVIRA af)* 't Zijn mooie bloemen, Judith. Heel lief van u. Al hadt ge dat niet moeten doen.

BENNY : Die heb ik gekozen! Bij 't Biedemeierke. Die hebben de schoonste. Nietwaar Judith?

JUDITH : Ja Benny! Die heeft Benny gekozen ma en Benny kent er iets van, want hij brengt om de haverklap voor mij een bloemetje mee, ook al heeft hij niks misdaan. "Nietwaar, Benny?"

BENNY : Ja!

JUDITH : En pas nu op voor die voorlaatste trede, of GIJ krijgt van MIJ bloemen. In 't ziekenhuis.

(JUDITH en BENNY af, ELVIRA op met de bloemen.)

ALICE : Wat vindt ge van mijn dochters en schoonzonen, Elvira?

ELVIRA : *(met sappig Hollands accent)* Nou, als je 't mij vraagt, je hebt allerliefste dochters. Maar wat die schoonzonen betreft!

ALICE : Hoe?

ELVIRA : Nou. 't Zijn wel aardige kerels...

ALICE : Maar ze passen niet bij mijn dochters. Ze hebben de verkeerde aan de haak geslagen. Is het dat?

ELVIRA : Nou, nu je 't zo uitdrukt. Je dochters hadden wat ze aan de haak hadden misschien wel beter teruggegooid, ja.

ALICE : Zijn ze met de verkeerde getrouwd?

ELVIRA : Nou verkeerd! Ze zien er best heterogeen uit hoor!

ALICE : Heterogeen?!?!

ELVIRA : Nou dat is goed hoor. Daar hoeft je niet van wakker te liggen.

ALICE : Ik heb gehoopt, gewenst, gebeden dat mijn dochters gelukkig zouden zijn. Dat ze een knappe, lieve, charmante, attente man zouden treffen.

ELVIRA : Nou, DIE hebben allemaal een VRIEND hoor!

ALICE : Zouden ze ongelukkig zijn?

ELVIRA : Ach, wie trouwt wordt dat toch sowieso!

ALICE : Maar ik heb mijn dochters anders opgevoed. Verstandig. Met een nuchtere kijk op de zaken.

ELVIRA : En daar bent je ook 100 percent in geslaagd. Je hebt flinke meiden. Maar liefde is een droom. En eens getrouwd, loopt de wekker af.

ALICE : Denkt ge dat ze het nieuws aankunnen?

ELVIRA : Zoals ik al zei: twee aperitieven, en ze aanvaarden alles! Zal ik die nou dan maar serveren?

ALICE : Ik zal even helpen. Anders vreet ik mezelf toch maar op van de zenuwen.

(ALICE en ELVIRA af; ERIC en CHARLENE op)

ERIC : Een vlinderdas! Is dat nu echt nodig?

CHARLENE : Ik ben de dochter van respectabele burgers.

ERIC : *(slaat de defecte trede over)* Die het zich niet kunnen permitteren een trap te laten herstellen.

CHARLENE : Dat is geen kwestie van niet kunnen.

ERIC : Van niet willen.

CHARLENE : Van de tijd te nemen om een vakman te bestellen. En wat dat betreft, hoeft GIJ hen zeker niks te verwijten. Gij verzet geen poot in het huishouden.

ERIC : Begint ge weer te zagen? Ik heb mijn werk. En veel werk! Is het niet genoeg dat ik de kost, en meer dan de kost verdien? Hebt gij iets te kort? Ge hebt verdomme twee Perzische katten, een Jaguar voor de deur, een zilvervos in de kast en een ezel die dat allemaal betaalt.

CHARLENE : Ik heb geen zoölogie nodig. Wél een partner.

ERIC : Die hebt ge ook.

CHARLENE : Oh ja? Hoe lang is het geleden dat ge me nog gekust hebt?

ERIC : *(pakt CHARLENE bruusk vast en kust haar ongevoelig)* Drie seconden.

ALICE : *(op tijdens kus)* Doe maart voort, Eric. Ik moet toch nog wat bij halen. *(zet versnaperingen op tafel)* Ge moet u niet ongemakkelijk voelen omdat ik u zag kussen, Charlène. Een moeder weet haar kinderen graag gelukkig. *(af)*

CHARLENE : En kinderen stellen hun moeders verwachtingen niet graag teleur.

RENATE : *(verspert onzichtbare FRANCIS de weg)* Gij gaat zo niet naar beneden!

FRANCIS : *(off set)* Uw moeder zei "informeel".

RENATE : Dat is niet informeel. Dat is immoreel.

FRANCIS : *(op; draagt felgekleurde bermuda, witte sokken, sandalen, wit hemd met das en deftige herenvest)* En gij zei "formeel". Resultaat? The new Belgian look: de bipartite!

RENATE : Francis ga iets fatsoenlijks aantrekken!

FRANCIS : *(negeert RENATE; gaat als een mannequin de trap af en commentarieert zijn eigen modeshow; creëert tijdens zijn show een korte spanning bij de defecte trede (vergeet hij die of niet?) wipt er dan met flair over)* Ladies and gentlemen! Dit fantastisch ensemble, ontworpen en gepresenteerd door de unieke, creatieve en elegante Francis Schiffer, is eindelijk HET compromis dat zowel aan de mannelijke als de vrouwelijke wensen voldoet. Let op de deftige jas, met uitgebouwde schouders. Traditioneel gedistingeerd. Maar accentueert toch de stoere, mannelijke kracht, die zelfs de zware lasten van het huwelijksleven kunnen torsen. Het hemd met stropdas is een toegift aan: "noblesse oblige" en alhoewel een kwelling voor de heer, bezorgt het, in combinatie met de vest, de waardigheid, de charme van de bewonderde gentleman.

RENATE : Ik word ziek. *(af via slaapkamer)*

FRANCIS : Het onderste deel van dit ensemble daarentegen, reveleert het intrigerende en boeiende van de begeerde macho. Het decoratief, frivool dessin van de luchtige broek insinueert speelse viriliteit, soepele mankracht, leven in de brouwerij! En dan de benen, dames en heren! Bekijk die benen! Gespierd. Mannelijk. In het pure bloot van moeder natuur. Als een schalkse knipoog naar de zon, naar de dames. Ja, dames en heren, dit ensemble combineert de twee werelden van de man: zijn degelijkheid en zijn speelsheid. Bovendien voldoet deze creatie, deze double face, aan de twee sterkste verlangens van de vrouw: *(showt voering van jasje)* De portefeuille is gemakkelijk bereikbaar. *(showt de elasticiteit van de bermuda)* De andere activa ook.

(ELVIRA op; zet dranken op tafel, bekijkt FRANCIS even, dan af)

ERIC : Dat vrouwtje is precies niet enthousiast over uw kostuum.

FRANCIS : Daar komt geen kik uit, joh! Dat is een verstopte doedelzak!

ERIC : Ge moet er misschien eerst in knijpen voor er iets uit komt?

CHARLENE : Houdt uw handen maar thuis!